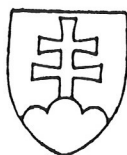

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo: 15. 01. 2008	
Číslo: 109	Pridelené: OLP
Prílohy:	

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej a členiek senátu JUDr. Nory Puchelovej a JUDr. Anny Peťovskej v právnej veci žalobcu: **Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s.**, Drieňová 24, Bratislava, zastúpený: JUDr. Matej Valašik, advokát, ul. 29. augusta č. 5 Bratislava, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**, Drieňová 24, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 2006/DZ/R/2/144 zo dňa 22. decembra 2006 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 2006/DZ/R/2/144 zo dňa 22.12.2006 v časti výroku o výške sankcie **m e n í** tak, že žalobcovi ukladá pokutu 9.000.000,- Sk, ktorý je povinný zaplatiť na účet žalovaného do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu JUDr. Mateja Valašika 344.607,- Sk titulom náhrady trov konania, do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou dňa 31.7.2007 domáhal preskúmania rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č. 2006/DZ/R/2/144 zo dňa 22.12.2006, ktorým bolo na základe rozkladu Železničnej spoločnosti Cargo, a.s. potvrdené prvostupňové rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru zneužívania dominantného postavenia č. 2006/DZ/2/1/067 zo dňa 3.7.2006.

Žalobca v žalobe uviedol, že k 1.1.2005 vznikli z obchodnej spoločnosti, a.s. rozdelením na dva nové právne subjekty a to Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., ktorá vykonáva činnosti súvisiace s osobnou prepravou a Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s. vykonávajúca činnosti súvisiace s nákladnou dopravou. Protimonopolný úrad SR, odbor zneužívania dominantného postavenia (ďalej aj len úrad) ako prvostupňový správny orgán rozhodol rozhodnutím č. 2006/DZ/2/1/067 zo dňa 3.7.2006 tak, že vypovedanie zmlúv so špeditérskymi spoločnosťami bolo zo strany Železničnej spoločnosti, a.s. a Železničnej spoločnosti Cargo Slovakia, a.s. zneužitím jej dominantného postavenia, vyslovil zákaz zneužívania tohto dominantného postavenia a uložil žalobcovi pokutu. Na základe podaného

rozkladu vydala Rada PMÚ SR ako odvolací správny orgán dňa 22.12.2006 rozhodnutie č. 2006/DZ/R/2/144, ktorým potvrdila prvostupňové rozhodnutie zo dňa 3.7.2006, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 75.000.000,- Sk.

Uviedol, že žalovaný nesprávne posúdil konanie Železničnej spoločnosti, a.s. vo vzťahu k Špeditárskej spoločnosti A (Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“) a ďalej špeditárskej spoločnosti ako zneužitie dominantného postavenia, t.j. protisúťažnú praktiku. Z výroku prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že zneužitie dominantného postavenia malo spočívať vo vypovedaní zmlúv so špeditárskymi spoločnosťami, čo malo za následok, že spoločnosť Holcim Slovensko ukončila spoluprácu so Spoločnosťou LTE a následnom uzatvorení rámcovej zmluvy so Spoločnosťou Holcim Slovensko. Žalobca nevyvíjal finančný tlak na Spoločnosť Holcim Slovensko po vypovedaní dohôd o cene špeditárskym spoločnostiam a to najmä na schopnosť Spoločnosti LTE pokryť dopravné potreby Spoločnosti Holcim Slovensko v spolupráci s ďalším dopravcom, ekonomickú silu Spoločnosti LTE a jej materskej spoločnosti a zastupiteľnosť kamiónovej cestnej dopravy voči železničnej nákladnej doprave.

Žalobca ďalej uviedol, že špeditárske spoločnosti ako podnikatelia vykonávajú svoje aktivity s určitou mierou podnikateľského rizika a konajú na vlastnú zodpovednosť. Špeditárska spoločnosť A uzavrela zmluvu o preprave so spoločnosťou Holcim Slovensko, kde bola aj dohodnutá možnosť vypovedať túto zmluvu, a to aj bez uvedenia dôvodu. Špeditárska spoločnosť A teda mala mať pripravenú alternatívu pre situáciu zániku tejto zmluvy.

Žalobca trvá na dôvodoch, prečo nie je možné považovať uzatvorenie Rámcovej zmluvy o spolupráci v železničnej koľajovej preprave č. 342/2004 za zneužitie dominantného postavenia Železničnou spoločnosťou, ktoré boli uvedené v rozklade. K uzatvoreniu tejto zmluvy došlo na základe iniciatívy Spoločnosťou Holcim Slovensko. Možnosť odstúpiť od zmluvy v prípade nedodržania deklarovaného objemu prepravy je len oprávnením Železničnej spoločnosti a nie je povinnosťou. Napriek tomu, že v roku 2005 nedošlo k naplneniu tohto objemu, žalobca neukončil túto zmluvu, a to aj napriek tomu, že Spoločnosť Holcim Slovensko využívala počas roka 2005 služby aj ďalších dopravcov.

Podľa žalobcu, žalovaný určil niekoľko relevantných trhov a zároveň konštatoval, že Železničná spoločnosť zneužila dominantné postavenie tým, že vylúčila Spoločnosť LTE zo súťaže na úplne inom relevantnom trhu – t.j. na trhu poskytovania služby železničnej nákladnej prepravy veľkého objemu cementu na železničnej trati Rohožník – Devínske Nová Ves št. hranica. Žalovaný určil relevantný trh výlučne na základe informácií podaných Spoločnosťou Holcim Slovensko a Spoločnosťou LTE a vôbec nevykonával dôkazy navrhované žalobcom bez toho, aby riadne zdôvodnil tento svoj postup.

Žalobca ďalej namietal neprimerane vysokú pokutu likvidačného charakteru, ktorá už ani nemôže plniť preventívnu funkciu. Žalovaný mal zväžiť pri ukladaní pokuty porušenie predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby pokuta spĺňala nielen represívny účel ale aj preventívny účel. Pokuta likvidačného charakteru nemôže plniť preventívnu funkciu (R 61/2001).

Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Vo vyjadrení k obsahu žaloby uviedol, že s účinnosťou od 1.1.2005 síce došlo k zániku Železničnej spoločnosti, a.s., a jej následnej transformácii na Železničnú spoločnosť Slovensko, a.s., (osobná preprava) a Železničnú spoločnosť Cargo Slovakia, a.s. (nákladná doprava), ale zároveň došlo

k rozdeleniu jej majetku tak, že do základného imania žalobcu – Železničnej spoločnosti Cargo Slovakia, a.s., prešla tá časť základného imania zaniknutej Železničnej spoločnosti, a.s., ktorá slúžila okruhom činnosti vykonávaných v divízii nákladnej prepravy, aktivity v predmete činnosti sú totožné s aktivitami zaniknutej Železničnej spoločnosti, a.s., v oblasti nákladnej prepravy a tiež v čase vydania rozhodnutia č. 2005/65/R/1/093 v riadiacich orgánoch žalobcu boli totožné osoby ako v riadiacich orgánoch zaniknutej Železničnej spoločnosti, a.s.. Uviedol, že žalobca je nástupníckou spoločnosťou, ktorá od zaniknutej Železničnej spoločnosti, a.s., nadobudla tak hmotné, ako aj osobné zložky podnikania, pokračuje v jej ekonomických aktivitách a preto žalobcovi možno prisúdiť zodpovednosť za protiprávne konanie jeho právneho predchodcu a uložiť mu sankciu a preto jedine žalobca mohol byť v predmetnom správnom konaní účastníkom konania.

Úrad na základe skutočnosti, že Železničná spoločnosť, a.s. (právny predchodca žalobcu) v zmysle uznesenia vlády SR (Uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 622 zo dňa 7.7.2004) s účinnosťou k 1.1.2005 zanikla, zastavil začaté správne konanie voči právnomu predchodcovi žalobcu rozhodnutím o zastavení konania.

Rada úradu však z dôvodu, že žalobca (Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s.) je v oblasti poskytovania služieb železničnej nákladnej dopravy ekonomickým nástupcom zaniknutej Železničnej spoločnosti, a.s., mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku konštatovala, že **je daný dôvod na zrušenie** rozhodnutia o zastavení konania a rozhodnutím č. 2005/65/R/1/093 rozhodla o jeho zrušení.

Uviedol, že v tomto prípade dochádzalo k zneužívaniu dominantného postavenia **aj po zániku** Železničnej spoločnosti, a.s. až do 31.12.2005, preto žalobca bol oprávnené sankcionovaný nielen z dôvodu právneho a ekonomického nástupníctva po Železničnej spoločnosti, a.s., ktorej konaním sa porušovanie zákona začalo, ale aj z dôvodu, že sám pokračoval v tomto protiprávnom konaní **od 1.1.2005 do 31.12.2005**.

Žalovaný tiež uviedol, že posúdenie konania podnikateľov v rámci hospodárskej súťaže v zmysle zák. č. 188/1994 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže, patrí do pôsobnosti Protimonopolného úradu SR a nemôže si ju privlastniť nikto iný. Podľa žalovaného, žalobca ako jediný dopravca na vymedzených relevantných trhoch

- a) cementu na železničnej trati Rohožník – Lietavská Lúčka
- b) cementu a slinku na železničnej trati Rohožník – Šáľková
- c) prírodného sadrovca na železničnej trati Rohožník – Špišská Nová Ves
- d) trosky a železitých korekcií na železničnej trati Rohožník – Haniska
- e) cementu na železničnej trati Rohožník – Bratislava – východ št. hranica
- f) petrokoxsu na železničnej trati Rohožník – Komárno, št. hranica
- g) energosadrovca, uhlia, prírodného a priemyselného koalínu na železničnej trati Rohožník – Kúty, št. hranica

h) cementu na železničnej trati Rohožník – Devínska Nová Ves, št. hranica, konal prostredníctvom zasielateľských spoločností A (Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“), B („Prvá uhoľná spoločnosť, spol. s r.o.“) a C (Ferroviaspes Slovakia, s.r.o.), pre príkazcu Holcim, a.s. Zasielatelia (A,B,C) tvorili medzi žalobcom ako dopravcom a spoločnosťou Holcim, a.s. (príkazcom) len nutný medzistupeň, ktorý v tomto prípade nemal vplyv na vymedzenie relevantného trhu, resp. nebol spôsobilý rozdeliť ho na dva samostatné relevantné trhy, pretože vzťah dopravca – zasielateľ – príkazca sa mohol kedykoľvek zmeniť na vzťah dopravca – príkazca, čo sa aj stalo, keď žalobca uzavrel Rámcovú zmluvu o spolupráci v železničnej koľajovej preprave č. 342/2004 s Holcim, a.s., ako príkazcom priamo. Avšak bez ohľadu na to, či vzťah žalobca – Holcim, a.s., bol zmluvne upravený

priamo alebo nie, žalobca vždy uspokojoval dopyt spoločnosti Holcim, a.s. (zasielateľa totiž konali na účet podnikateľa Holcim, a.s.). Žalovaný ďalej poukazuje na skutočnosť, že z vyjadrenia spoločnosti LTE, s.r.o., zo dňa 20.10.2004 vyplýva, že v období marec 2004 nemala také kapacitné možnosti, aby realizovala sama celý objem prepravy produkcie Holcim, a.s. na celom území SR. Uvedené poukazuje len to, že na to, aby bolo možné uspokojiť prepravné potreby spoločnosti Holcim, a.s., je nevyhnutný ďalší prepravca s disponibilnými kapacitami. Žalobca sa nachádzal v dominantnom postavení a spoločnosť LTE, s.r.o., v čase vstupu na stavebný trh nebola schopná konkurovať Holcim, a.s. v takom rozsahu, aby dochádzala zabezpečiť prepravné potreby komplexne. Na dotknutých relevantných trhoch a) – h) žalobca pôsobil ako jediný dopravca do 15.3.2004. Podľa žalovaného Holcim, a.s. dojednaním so spoločnosťou LTE, s.r.o. ohľadne dopravy na trati Rohožník – Devínska Nová Ves neporušil svoje zmluvné záväzky voči žiadnemu zo zasielateľov a tým ani dotknuté zasielateľské spoločnosti záväzky voči žalobcovi. Dôvod výpovede dohôd o venách bol zo strany žalobcu len účelovou zámienkou, pričom konanie žalobcu bolo cielené na protisúťažné vylúčenie konkurenčnej spoločnosti LTE, s.r.o. z dotknutého trhu.

Žalovaný tiež uvádza, že bez ohľadu na to, z ktorej strany bola vyvinutá iniciatíva uzatvoriť zmluvu (či z iniciatívy Holcim, a.s.), rozhodujúce je to, že táto iniciatíva, ako aj samotné uzatvorenie zmluvy bolo **podmienené finančným a časovým tlakom, pod ktorým sa spoločnosť Holcim, a.s. nachádzala**. Vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť LTE, s.r.o. nebola schopná poskytovať služby železničnej nákladnej prepravy na celom území Slovenska a v celom rozsahu prepravných potrieb spoločnosti Holcim, a.s. a to ani v spolupráci s iným dopravcom, spoločnosť Holcim, a.s. v sane vyhnúť sa negatívnym ekonomickým dopadom, ktoré jej hrozili, vstúpila do zmluvného vzťahu so žalobcom, ktorý pre ňu predstavoval nevyhnutného obchodného partnera.

To, že úrad pri posudzovaní konania žalobcu prikladal význam stanovisku spoločnosti Holcim, a.s. a spoločnosti LTE, s.r.o., je prirodzené vzhľadom na skutočnosť, že konaním žalobcu boli tieto spoločnosti ovplyvnené. Vyjadrenie spoločnosti Holcim, a.s., ktorej prepravné potreby boli konaním žalobcu dotknuté, malo pre správne konanie značnú relevanciu, nakoľko disponovalo vypovedacou hodnotou, najmä čo sa týka konkrétnych ekonomických vyčíslení a štatistických údajov z evidencie spoločnosti. Úrad však nevychádzal len zo stanovísk spoločnosti Holcim, a.s., resp. spoločnosti LTE, s.r.o., čo je zrejme z administratívneho spisu a z napadnutých rozhodnutí.

Z konania žalobcu je zrejmé, že žalobca na **relevantných trhoch poskytovania služby železničnej nákladnej prepravy veľkého objemu a) – g) svojim protisúťažným konaním, spôsobil, že došlo k vylúčeniu dopravcu LTE, s.r.o. z relevantného trhu poskytovania služby železničnej nákladnej prepravy veľkého objemu cementu na železničnej trati h) Rohožník – Devínska Nová Ves št. hranica**. Z uvedeného je evidentné, že žalobca **zneužil** svoje dominantné postavenie na všetkých určených relevantných trhoch a) – h), ale dopravcu LTE, s.r.o. **vylúčil len z relevantného trhu h)**.

K výške pokuty žalovaný uviedol, že postupoval v súlade s § 38 ods. 10 ZOHS, pričom konanie Železničnej spoločnosti, a.s. je závažným porušením zákona. Správanie spočívajúce v uplatňovaní diskriminačného prístupu je praktikou, ktorá je spôsobilá obmedziť súťaž, pričom dopad na trh je škodlivejší, nakoľko došlo k uplatňovaniu rozdielnych podmienok pri porovnateľnom plnení aj voči jednotlivým podnikateľom, ktorí sú navzájom v konkurenčnom postavení. Z hľadiska dĺžky porušovania ide o porušenie strednodobé (od 01.01.2002). Funkciou sankcie je jednak represia a taktiež „odstrašujúci efekt“, teda sankcia

má mať dostačujúci odstrašujúci efekt tak pre samotného podnikateľa porušujúceho zákon ako aj pre ostatných podnikateľov. Záverom žalovaný uviedol, že všeobecne pre účel konštatovania porušenia zákona a posúdenie samotnej protisúťažnej praktiky, nie je dôležité, či k obmedzeniu, ohrozeniu súťaže, či deformáciám na trhu skutočne došlo, ale pre založenie porušenia zákona stačí samotná možnosť – schopnosť ohrozenia súťaže.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné v časti výroku o výške sankcie zmeniť.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnymi poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákone predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa ust. § 3 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

V ustanovení § 46 správneho poriadku je uvedené, že rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Z administratívneho spisu súd zistil, že Protimonopolný úrad SR, odbor zneužívania dominantného postavenia ako prvostupňový správny orgán začal dňa 28.6.2004 správne konanie vedené pod sp. zn. 0976/OZ/2004. Žalovaný listom č. 146/PMÚ SR/2005 zo dňa 11.1.2005 požiadal žalobcu o oznámenie rozhodných skutočností ohľadom vzniku jeho akciovej spoločnosti a preukázanie týchto skutočností výpisom z príslušného obchodného registra žalobcu. Rozhodnutím Protimonopolného úradu SR č. 2005/ZK/2/1/016 zo dňa 21.2.2005 bolo Správne konanie zastavené z dôvodu, že dôvod na konanie odpadol. Žalovaný

v tomto rozhodnutí vychádzal zo zániku Železničnej spoločnosti k 1.1.2005 výmazom z obchodného registra a dôvodil, že nie je možné rozhodovať o povinnostiach neexistujúceho subjektu a zároveň právnická osoba žalobcu v čase protiprávneho konania Železničnej spoločnosti ešte neexistovala a preto za toto protiprávne konanie nemôže niesť zodpovednosť. Dňa 4.7.2006 žalovaný doručil prvostupňové rozhodnutie žalobcovi. Týmto rozhodnutím správny orgán rozhodol

1. tak, že konanie spoločnosti Železničná spoločnosť, a.s., Drieňová 24, 820 09 Bratislava, IČO 35 828 226 v čase od 15. marca 2004 do 31. decembra 2004 a jej právneho nástupcu spoločnosti Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s., Drieňová 24, 820 09 Bratislava, IČO 35 914 921 v čase od 1. januára 2005 do 31. decembra 2005 na relevantných trhoch poskytovania služby železničnej nákladnej prepravy veľkého objemu

- a) cementu na železničnej trati Rohožník – Lietavská Lúčka,
- b) cementu a slinku na železničnej trati Rohožník – Šáľková,
- c) prírodného sádrovca na železničnej trati Rohožník – Špišská Nová Ves,
- d) trosky a železitých korekcií na železničnej trati Rohožník – Haniska,
- e) cementu na železničnej trati Rohožník – Bratislava východ št. hranica,
- f) petrokoxu na železničnej trati Rohožník – Komárno št. hranica,
- g) energosádrovca, uhlia, prírodného koalínu, priemyselného koalínu na železničnej trati Rohožník – Kúty, št. hranica

spočívajúce

- (i) vo vypovedaní Dohôd o cene na rok 2004 zasielateľským spoločnostiam [...] (obchodné tajomstvo), na základe čoho došlo k podstatnému zvýšeniu cien za železničnú nákladnú prepravu tovaru na relevantných trhoch a) – g) pre spoločnosť Holcim (Slovensko) a.s., 903 38 Rohožník, čo spôsobilo, že spoločnosť Holcim (Slovensko), a.s., 903 38 Rohožník ukončila zabezpečovanie železničnej nákladnej prepravy cementu na trati Rohožník – Devínska Nová Ves št. hranica preostredníctvom dopravcu LTE Logistik a Transport Slovakia s.r.o., Lombardiniho 22, 831 03 Bratislava,
- (ii) a následnom uzatvorení Rámcovej zmluvy o spolupráci v železničnej koľajovej preprave č. 342/2004 so spoločnosťou Holcim (Slovensko), a.s., 903 38 Rohožník na realizáciu železničnej nákladnej prepravy komodít v celom rozsahu jej prepravných potrieb a na všetkých tratiach z/do Rohožníka,

v dôsledku čoho došlo k vylúčeniu dopravcu LTE Logistik a Transport Slovakia, s.r.o., Lombardiniho 22, 831 03 Bratislava z relevantného trhu poskytovania služby železničnej nákladnej prepravy veľkého objemu cementu ba železničnej trati Rohožník – Devínska Nová Ves št. hranica, **je zneužívaním dominantného postavenia podľa čl. 82 Zmluvy o založení ES a je zneužívaním dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 zákona č. 136/2001 Z.z.** o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a je preto podľa čl. 82 Zmluvy o založení ES a podľa § 8 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov **zakázané.**

2. na základe ustanovenia § 38 ods. 1 v spojení s § 2 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov tak, že **za konanie uvedené**

v bode 1 výroku ukladá pokutu spoločnosti železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s., Drieňová 24, 820 09 Bratislava, IČO 35 914 921 vo výške 75.000.000,- Sk.

Dňa 6.7.2006 bolo žalobcovu doručené upovedomenie o oprave chyby v písaní v prvostupňovom rozhodnutí. Žalovaný listom č. 3517/PMÚ SR/2006 zo dňa 16.8.2006 upovedomil žalobcu o predložení rozkladu Rade úradu dňa 15.8.2006. Dňa 22.12.2006 vydal žalovaný druhostupňové rozhodnutie, ktorým zamietol rozklad žalobcu a v celom rozsahu potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Žalobca vzniesol námietky ohľadne prechodu deliktuálnej zodpovednosti pri zániku právnickej osoby, pričom žalobca argumentoval, že činnosti alebo konanie považované vo výrokovej časti napadnutých rozhodnutí za zneužívanie dominantného postavenia nebola vykonávaná žalobcom, nakoľko tento len vstúpil do právneho postavenia Železničnej spoločnosti. Preto nie je možné aby žalobcovi vznikla akákoľvek právna zodpovednosť za splácanie správneho deliktu.

Je potrebné uviesť, že napadnuté rozhodnutie z 22.12.2006, ktorým bolo potvrdené prvostupňové správne rozhodnutie, obsahuje všetky náležitosti rozhodnutia uvedené v § 47 správneho poriadku, pričom napadnuté rozhodnutie vypovedá o tom, že sa druhostupňový správny orgán vecou riadne zaoberal a ako už súd uviedol, s výnimkou výšky uloženej pokuty vec na základe riadne zisteného skutkového stavu aj správne právne posúdil. Námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a súd sa stotožnil s právnymi závermi Rady úradu uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

Pokiaľ ide i námietky žalobcu ohľadne prechodu deliktuálnej zodpovednosti pri zániku právnickej osoby Železničná spoločnosť, a.s. na žalobcu a jeho názoru, že ekonomické nástupníctvo je v posudzovanom prípade právne nevýznamné a nepodstatné je potrebné uviesť, že touto otázkou sa Rada úradu riadne zaoberala a s jej závermi sa súd v celom rozsahu stotožnil.

Je totiž nesporné, že s účinnosťou k 1.1.2005 došlo na základe uznesenia vlády SR č. 622 zo dňa 7.7.2004 k zániku železničnej spoločnosti, a.s. zrušením bez likvidácie rozdelením na dve nástupnícke obchodné spoločnosti – Železničnú spoločnosť Slovensko, a.s. vykonávajúcu činnosti súvisiace s osobnou prepravou a železničnú spoločnosť Cargo Slovakia, a.s. vykonávajúcu činnosti súvisiace s nákladnou dopravou. Žalobca je nepochybne ekonomickým nástupcom zaniknutej železničnej spoločnosti, a.s., keďže prebral materiálne aj ľudské zdroje a pokračuje v tejto oblasti v rovnakých ekonomických aktivitách ako vykonávala zaniknutá Železničná spoločnosť, a.s.. Vo všeobecnosti sa pri posudzovaní zodpovednosti za protiprávne konanie vychádza zo základného právneho princípu, že protiprávne konanie možno pripísať a sankciu možno uložiť len tomu subjektu, ktorý sa takéto konania dopustil. Nakoľko zákon neupravuje situáciu prechodu deliktuálnej zodpovednosti pri zániku právnickej osoby, správne bol použitý výklad a to tak, aby bol naplnený účel a zmysel správneho konania vychádzajúc zároveň z účelu zákona o ochrane hospodárskej súťaže, pričom závery žalovaného sú v súlade s rozhodovacou praxou Európskej komisie ako aj Európskeho súdneho dvora.

Z ustálenej judikatúry teda vyplýva, že protisúťažné správanie jednej spoločnosti môže byť pripísané inej, ak sú splnené dve podmienky: nová spoločnosť pokračuje v aktivitách predchádzajúcej spoločnosti – subjektu, ktorý sa dopustil porušenia, t.j. existuje kontinuita ekonomických činností a druhá, že pôvodný subjekt zanikol. Cieľom je zabezpečiť, aby správanie, ktoré by malo byť potrestané, nezostalo nepotrestané a neboli zmarené ciele ochrany súťaže z dôvodu určitých zmien z podnikateľov. V prvom rade je teda sankcionovaný vždy porušovateľ a v prípade jeho zániku jeho nástupca, ktorý prevzal jeho materiálne

a ľudské zdroje v rámci podnikania a ktorý pokračuje v jeho ekonomickej aktivite. Vo veci prevodu zodpovednosti za protiprávne konanie na právneho nástupcu taktiež nie je nevyhnuté preukázať skutočnosť, že nástupca pokračuje v protiprávnom konaní predchodcu. Pri aplikácii článku 81 a 82 zmluvy musia národné súťažné authority aplikovať výklad pojmu podnikateľa zodpovedného za porušenie súťažného práva tak, ako ho vníma komunitárne právo a to bez ohľadu na národné právo.

Je preukázané, že do základného imania žalobcu prešla tá časť základného imania zaniknutej Železničnej spoločnosti, a.s., ktorá slúžila okruhom činností vykonávaných v divízii nákladnej prepravy, pričom vlastníkom novo vzniknutých spoločností je rovnako ako pri Železničnej spoločnosti, a.s. štát s podielom 100%. V danom prípade navyše z výpisu z obchodného registra vyplýva, že žalobca je právnym nástupcom a zároveň prebral všetky práva a záväzky obchodnej spoločnosti Železničná spoločnosť, a.s. ku dňu 1.1.2005, t.j. nejde iba o ekonomického nástupcu ale aj právneho nástupcu. Právnym nástupcom železničnej spoločnosti, a.s. je síce aj Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., ktorá však vykonáva aktivity súvisiace s osobnou prepravou a preto v žiadnom prípade nemôže byť považovaná za ekonomického nástupcu železničnej spoločnosti, a.s. v súvislosti s posudzovaným protiprávnym konaním a preto správne orgány správne konali len so žalobcom.

Správne konštatoval prvostupňový orgán, že status účastníka konania patrí podnikateľovi ŽS Cargo, a.s. aj z titulu pokračovania v protiprávnom konaní jeho predchodcu počas roku 2005, keďže ako právny nástupca ŽS, a.s. vstúpil dňom svojho vzniku (t.j. k 1.1.2005) do zmluvného vzťahu s podnikateľom Holcim, a.s. (Rámcová zmluva medzi ŽS, a.s. a Holcim, a.s. č. 342/2004).

Pokiaľ ide o vymedzenie relevantného trhu a dominantné postavenie právneho predchodcu žalobcu, súd poukazuje na správne závery uvedené v napadnutom rozhodnutí, s ktorými sa stotožňuje.

Skutočnosť vyplývajúca z judikátu Najvyššieho súdu SR vo veci 5 SŽ 73/02, cit.: „Posúdenie konania podnikateľov v rámci hospodárskej súťaže v zmysle zák. č. 188/1994 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a v znení neskorších predpisov, patrí do pôsobnosti Protimonopolného úradu SR“, z ktorého je zrejmé, že aj otázka definície relevantného trhu, ktorého vymedzenie je imanentnou súčasťou posúdenia akéhokoľvek konania podnikateľa v rámci hospodárskej súťaže, patrí plne do kompetencie úradu a nemôže si ju privlastniť nikto iný.

Podľa § 8 ods. 1 ZOHS dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle.

Podľa § 8 ods. 2 písm. c/ ZOHS uplatňovanie rozdielných podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorý sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži, je zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu.

Podľa § 8 ods. 6 ZOHS je zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu zakázané.

Súd sa stotožňuje s Radou úradu čo sa týka vymedzenia začiatku doby porušovania.

V tomto prípade nie je rozhodujúce nadobudnutie účinnosti výpovedí dohôd o cene, ale samotné vypovedanie predmetných dohôd, nakoľko práve uvedeným dňom (t.j. 15.3.2004) sa podnikateľ Holcim, a.s. dostal pod tlak zvýšenia cien k dátumu 1.5.2004 a bol prinútený urýchlene svoju situáciu riešiť. Ako je už vyššie v texte uvedené, jediným možným a pre Holcim, a.s. ekonomicky prijateľným riešením bolo zabezpečenie spolupráce so ŽS Cargo, a.s.. V opačnom prípade by hrozba zvýšenia cien nadobudla aj reálnu podobu, čo podľa vyjadrenia Holcim, a.s. znamenalo pre neho značné zvýšenie nákladov.

Skutočnosť, že spoločnosť LTE prestala poskytovať svoje služby pre Holcim, a.s. až 19.5.2004 (na základe oznámenia Holcim, a.s. zo 17.5.2004), nemá vplyv na vymedzenie začiatku trvania protiprávneho konania zo strany ŽS Cargo, a.s., táto skutočnosť je výsledným efektom protiprávneho konania a preukazuje, že predchádzajúce konanie ŽS Cargo, a.s. reálne znamenalo vytlačenie konkurenčného dopravcu LTE z trhu.

Súd sa však nestotožnil s námietkou žalobcu, že nemožno hovoriť o protiprávnom konaní žalobcu, keďže tu ten vstúpil do predmetného zmluvného vzťahu – Rámcovej zmluvy o spolupráci v železničnej koľajovej preprave č. 342/2004 uzavretej medzi Holcim, a.s. a ŽS, a.s., ktorý mohol byť kedykoľvek ukončený. Práve skutočnosť pretrvávania zmluvného vzťahu medzi právnym nástupcom ŽS, a.s. a Holcim, a.s. znamenala, že pretrvával protiprávny stav vylúčenia podnikateľa LTE z trhu. Ako konštatoval samotný žalobca, predmetný zmluvný vzťah mohol byť kedykoľvek ukončený, čo sa však v tomto prípade zo strany ŽS Cargo, a.s. nestalo. Podnikateľ Holcim, a.s. by sa výpoveďou predmetnej Rámcovej zmluvy vystavoval riziku vzniku obdobnej situácie, ako v marci 2004, keďže celý požadovaný objem prepravy po železnici nebol pre neho schopný zabezpečiť žiadny iný dopravca ako ŽS Cargo, a.s. a zverením jednej/viacerych trás inému dopravcovi mohlo dôjsť k obdobnej situácii, t.j. k hrozbe zvýšenia cien do úrovne cien tarifných.

Pokiaľ ide o námietku, že aj ŽS Slovensko, a.s. vstúpila rovnako do predmetnej Rámcovej zmluvy č. 342/2004, túto súd vyhodnotil ako irelevantnú. Rámcová zmluva sa týka záväzkov v oblasti železničnej dopravy, pričom ŽS Slovensko, a.s. prevzala divíziu osobnej dopravy. Aj samotný žalobca konania v podanom rozklade (v časti o dosiahnutom zisku z predmetnej zmluvy) uvádza, že prospech z predmetnej zmluvy prináleží ŽS Cargo, a.s.. Skutočnosť, že ŽS Slovensko, a.s. ručí za záväzky, ktoré prebrala ŽS Cargo, a.s. nie je podstatná pre určenie, kto je ekonomickým nástupcom a reálne vykonáva činnosti vyplývajúce z predmetnej Rámcovej zmluvy. V prípade solidárneho ručenia je na ŽS Cargo, a.s., aby si svoj nárok uplatnila v súkromnoprávnom konaní.

Na základe uvedených skutočností sa súd stotožňuje so závermi správneho ohľadne posúdenia konania podnikateľa ŽS Cargo, a.s. ako zneužívanie dominantného postavenia podľa čl. 82 Zmluvy o založení ES a podľa § 8 ods. 2 zákona č. 136/2001 Z.z.. Vypovedaním dohôd o cene so zasielateľmi, ktorého dôsledkom bolo zvýšenie cien do úrovne tarifných (ktoré minimálne jeden so zasielateľov hodlal preniesť na Holcim, a.s.) bol vytvorený na podnikateľa Holcim, a.s. podľa názoru Rady úradu tlak na prijatie opatrení, ktoré by toto zvýšenie cien odvrátili. Jediným možným opatrením v danej situácii bolo uzavretie zmluvy na celý objem prepravy s účastníkom konania, čo zároveň znamenalo, že konkurenčný dopravca LTE bol vytlačенý z trhu železničnej nákladnej prepravy veľkého objemu cementu na trati Rohožník – Devínska Nová Ves.

Správny súd je oprávnený skutkový stav zistený správnym orgánom, zhodnotiť nezávisle od hodnotenia skutkového stavu vykonaného správnym orgánom. Na základe zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu veci správny súd môže zrušiť rozhodnutie

žalovaného a správny orgán v ďalšom zaviazať právnym názorom, ale aj názorom, pokiaľ ide o skutkové zistenia. Podľa § 250j ods. 5 O.s.p. súd môže vo veci sám rozhodnúť a zmeniť rozhodnutie správneho orgánu. Takýto postup je v prípade uloženej sankcie za správny delikt podľa zákona možný (plná jurisdikcia). Rozsudok súdu potom nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, a v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté, tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Žalobca v žalobe namietal výšku pokuty, ktorá je podľa jeho názoru neprimerane vysoká a je likvidačného charakteru, pričom takáto pokuta už nemôže plniť ani svoju preventívnu funkciu.

Podľa § 38 ods. 10 zák. č. 136/2001 Z.z. (ZOHS) úrad pri ukladaní pokuty posudzuje závažnosť a dĺžku alebo porušovania ustanovení tohto zákona, porušovania ustanovení osobitného predpisu alebo porušovania podmienky, povinnosti alebo záväzku uloženého rozhodnutím úradu. Úrad pri posudzovaní závažnosti porušovania berie do úvahy jeho povahu, skutočný dopad na trh a tam, kde je to účelné, veľkosť relevantného trhu. Okrem týchto kritérií úrad pri ukladaní pokuty berie do úvahy aj iné skutočnosti, najmä opakované porušovanie tým istým podnikateľom, odmietnutie podnikateľa spolupracovať s úradom, postavenie podnikateľa ako vodcu alebo iniciátora porušovania, získanie majetkového prospechu v dôsledku porušovania alebo naplnenia dohody obmedzujúcej súťaži v praxi.

Námietky žalobcu voči výške uloženej pokuty sú dôvodné, pričom treba uviesť, že samotné uloženie pokuty vo výške 75.000.000,- Sk je odôvodnené v napadnutom 24 stranovom rozhodnutí iba na 0,5 strane, čo súd považuje za nedostatočné. Z tohto odôvodnenia nevyplýva, z akého obratu, Rada úradu pri uložení pokuty vychádzala. Rada úradu konštatovala, že konanie žalobcu má charakter závažného porušenia, nakoľko správanie spočívajúce v uplatňovaní diskriminačného prístupu je praktikou, ktorá je spôsobilá obmedziť súťaž prostredníctvom ovplyvnenia štruktúry trhu s možnými negatívnymi dopadmi na spotrebiteľov. V tejto súvislosti však treba pripomenúť, že nedošlo len o zmluvy uzavreté žalobcom, resp. o ich plnenie z jeho strany alebo akékoľvek jeho konanie ale o konanie Železničnej spoločnosti, a.s., ktorá plnila dohody, zmluvy uzavreté buď jej právnym predchodcom alebo ňou samou. Napriek ekonomickému a právnemu nástupcovi je potrebné pri ukladaní výšky pokuty zohľadniť aj tú skutočnosť, že išlo o plnenie v období od 15.3.2004 do 31.12.2005.

Krajský súd v Bratislave, dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, avšak pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, súd dospel k záveru, že skutkové okolnosti identifikované v odôvodnení, napadnutého rozhodnutia žalovaného neodôvodňujú sankciu v uloženej výške.

Uložená pokuta bola neprimerane vysoká, nezohľadňujúca všetky vyššie uvedené aspekty prípadu, ani ekonomickú situáciu žalobcu, pričom podľa názoru súdu je namieste uloženie pokuty, ktorá plní tak represívny ako aj preventívny účel, pričom je treba mať na zreteli, že u žalobcu ide viac menej o represívny účel, nakoľko sa dopustil porušenia zákona po dobu 1 roka a je tiež pokutovaný za konanie svojho predchodcu. S poukazom na vyššie uvedené súd v súlade s princípom plnej jurisdikcie zavedenej do správneho súdnictva v súlade s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol uverejnený v Zbierke zákonov pod číslom 209/1990 Zb. umožňujúci súdu v zmysle § 250i ods. 2 v spojení s § 250j ods. 2 O.s.p. zmeniť rozhodnutie orgánu verejnej správy a priamo ukladať i sankcie, ktoré neboli pôvodne uložené rozhodnutím správneho orgánu, z čoho vyplýva, že súd tiež môže zmieňovať už uložené sankcie až na úroveň upustenie od potrestania, rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie č. 2006/DZ/R/2/144 zo dňa 22.12.2006 v časti výroku o výške

sankcie zmenil a žalobcovi uložil pokutu vo výške 9.000.000,- Sk, ktorú považuje pri zohľadnení všetkých okolností prípadu za primeranú.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal náhradu trov konania v celkovej výške 344.607,-Sk, za dva úkony právnej pomoci á - 144.650,- Sk (prevzatie a príprava vecí, účasť na pojednávaní) 2x paušálna náhrada á - 340,- Sk a 19% DPH, nakoľko právny zástupca je jej platiteľom.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne. Odvolanie musí spĺňať náležitosti podľa ust. § 205 O.s.p.

V Bratislave, dňa 6.12.2007

JUDr. Monika Valašiková

Za správnosť vyhotovenia:
Adriána Borovská